

FESTIVALEN ER PÅ VEJ / 3

Det er aldrig let af finde det rette billede. Det skal være ét, der kan sige det hele UDEN ord. Nogle gange ved jeg ikke engang, hvad det er jeg leder efter, men jeg ved, når jeg finder det. Det giver et sug i maven, og et øjeblik er det, som om alting bliver stille. Så ved jeg, at det er det rette.

Hver gang jeg besøger min mor (der bor i udlandet), kigger jeg i hendes atelier – og denne gang var det dér, jeg fandt det. Jeg kniber øjnene i, og betragter det på afstand. Jo, det er rigtig nok. Det har lige dét, der skal til. Min mor siger, at det ikke er færdigt, og måske er det dét, der gør det. Måske er det denne fornemmelse af at være på vej, der betager mig. Både som tema, men også at maleriet er ufærdigt. På sin vis er motivet typisk. I mange af malerierne er der mindre grupper i silhuetter. Det er uvist, hvor de er på vej hen. Det er ikke til at vide, om de er på flugt eller om de er på vej hjem. Måske begge dele. Hendes farver bærer fortællingen. Jeg er vild med de farver. Det er gennem dem, at jeg forbinder mig med motivet. Farverne får mig til at falde ned i et dyb. Det er ikke ufarligt. Men det føles på én gang både trygt og utrygt. Vi er på vej. Skikkelserne er på vej - og de er sammen. Det er noget af det, jeg gerne vil signalere med festivalens logo – for det er det, det er. Jeg ved allerede, at det skal handle om portrætter og drømme. Nu mangler jeg bare overskriften.

